

Ξεμπλοκάρω

ξεμπλοκάρω κ. **ξεμπλοκαίρνω**, ρ. [<ξε- + μπλοκάρω], ξεμπλοκάρω· τελειώνω κάτι με το οποίο ασχολούμαι, αποδεσμεύομαι, αποδεσμεύω: «μόλις ξεμπλοκάρω απ' τη μετακόμιση που κάνω, θα 'ρθω να σε βρω || ξεμπλοκάρω το λογαριασμό».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας